

Aynada Hyüzün

– lemide · 23 Ekim 2012

Aynada H(y)üzün... sokulurken güneş cehennemine saçlarımın fahişesi olurdu zaman
sıvazladıkça saçlarımı solardı utancımın rengi
rüzgar kaçırıp fikrini çığlık çığlık
çekip giderdi omuzlarımdan
kar kokardı teninde
vaktinden önce
bir tomurcuk açardı nedensiz
sen gölgenle sevişirken
yarasalar çatlardı hasetinden

bir bardak şarabın hislerine
kan teslim ederdi ruhunu
bir kaç şiir tütsüledim teninin kırgınlığına
dualar emzirdim dilimde
saçlarında ırzına geçilen gün batımı
gözlerinde ölüdü deniz
hayat düşerdi defterinden

susardık dilimizde ruhsatsız birkaç derin çatlak
içine düşen adın zehirlerdi bedenimi
yağmura karşı ıslanırdı göz yaşlarım
dudaklarım kururdu düşerdi yalpalayarak düşlerin grisine
bir vapur daha bıraktı çığlığını aklımın üstüne
inançsızlaştım, kestim yakınlığımı gökyüzüyle
yedisini veriliyordu meleklerin
ölüm avuçlarımda solgun
uçurumlar kıyısından geçtiğim dudakların
buz keserdi aynadaki aksim
dokundukça ten kesilecek nefesine

hangi yarada kanasam aklım tutuklanacak
kalkacak kabuğu bu ayrılık hikayesinde
bir cinayet düşecek bugünün kesesinden
cepleri boş bir sarhoş yuvarlanacak
yolların ardı sıra

korkak dūřler seviřir kollarında
bir řarap daha demlenir koltuk altlarında
kaçak bir hayal görür
çarpar kendini sokağının duvarlarına
ve ayrılık gelip sürükler saçlarımdan
vaktim yok artık kim/sessizliğı sevmek için
bir ölüm hatırlat bana
seni unuttuğum yerden